

КОРЕКТНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЧУЖИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДОСЛІДЖЕННЯ

Дяків О. В.

*кандидат мистецтвознавства,
доцент кафедри методики викладання образотворчого
і декоративно-прикладного мистецтва та дизайну
Навчально-науковий інститут мистецтв
Прикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника
м. Івано-Франківськ, Україна*

Сучасне наукове середовище наповнене чималою кількістю інформації, яка є доступна в системі інтернет та в літературних джерелах. Наукове дослідження розпочинається з процесу збору та обробки інформації з певної теми. На цьому етапі науковець може помилково використати чужі матеріали, не підозрюючи, що попередньо об'єкт дослідження розглядався іншими автора. Зокрема, у сфері мистецтвознавства таке відбувається зі збором польового матеріалу, коли заявлене явище дослідження повністю або частково висвітлене. Що ж в такій ситуації слід зробити досліднику? Перше це визначити хронологічні та географічні межі дослідження, які не розглядалися та зосередити свою увагу на їхньому аналізі; по друге зібрати матеріал, що представляє дану тему в сучасному аспекті розвитку, якщо це є можливим; розширити об'єкт дослідження, що в свою чергу дасть змогу представити явище в цілому. Також слід поміркувати над виставленням завдань до етапів дослідження, завдяки чому зміняться методика та підходи. Використовувати вже існуючий матеріал тільки для підтвердження власних наукових міркувань.

В процесі систематизації інформації зосередити увагу на головних питаннях наукового дослідження, але при цьому не використовувати усталені схеми розроблені іншими дослідниками – це також можна вважати своєрідним «не прямим плагіатом». Наукова робота буде цінна тоді, коли в ній дослідник сформує авторську систему підходів до виконання завдань.

Приступаючи до написання наукового тексту слід уникати копіювання інформації та методики, яку розробили інші автори. Наприклад, часто в описі предмету дослідження відбувається запозичення послідовності розгляду художніх особливостей твору мистецтва – це також своєрідне нехтування правилами коректного

використання чужої праці. Для уникнення слід сформувати індивідуальний підхід до опису із зазначенням конкретних інновацій в запропонованій методиці.

Джерельна база дослідження повинна використовуватись, як матеріал, що слугує для доведенням певних фактів, але не може бути привласнена як авторські напрацювання.

Вище означені моменти некоректного використання чужих результатів дослідження повинні бути донесені у системі навчання молодим науковцям. І для цього у вищих навчальних закладах є розроблені положення про запобігання академічного плагіату, які регламентують дії наукової спільноти [1]. Не етичне поводження з чужими розробками – псевдонаковість, що не містить якості, а є інтерпретацією та підміною понять.

Тому слід пам'ятати про сутність ціннісних наукових орієнтирів у проведенні науково-дослідної роботи, а саме актуальність, новизна та результати. Науковцям слід також пам'ятати, що вони першовідкривачі, які розширюють межі світоглядного знання з різних галузей дослідження.

Список посилань

1. Положення про запобігання академічному плагіату у ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника». Електронний ресурс. <https://pnu.edu.ua/wp-content/uploads/2018/10/положення-про-запобігання-плагіату-у-ДВНЗ-Прикарпатський-національний-університет-імені-Василя-Стефаника.pdf>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-345-6-68>

ПРИНЦИПИ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ АКАДЕМІЧНОЇ СПІЛЬНОТИ НУХТ

Євтушенко О. В.

*кандидат технічних наук, доцент,
доцент кафедри екології та екоменеджменту
Національний університет харчових технологій
м. Київ, Україна*

Одним із інструментів дотримання принципів академічної доброчесності учасниками освітньої та наукової діяльності Національного університету харчових технологій (НУХТ), є Кодекс